

"مقاله پژوهشی"

تأثیر مکمل سازی جیره غذایی با منابع معدنی و آلی سلیوم بر عملکرد رشد، خصوصیات لاشه و متابولیت های خونی در جوجه غازها

ذبیح اله نعمتی^۱، مقصود بشارتی^۲ و محمدرضا حاجی پور^۳

۱- دانشیار دانشگاه تبریز، (نویسنده مسئول: znnemati@yahoo.com)

۲- استادیار دانشگاه تبریز

۳- دانش آموخته کارشناس ارشد، دانشگاه تبریز

تاریخ ارسال: ۹۹/۰۳/۰۸ تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۹/۱۷

صفحه: ۲۰ تا ۳۰

چکیده

هدف از انجام آزمایش حاضر بررسی اثر جیره غذایی حاوی سلیوم آلی و معدنی بر عملکرد رشد، صفات لاشه و متابولیت های خونی در جوجه غاز بود. تعداد ۹۶ قطعه غاز بومی یک روزه در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تیمار، ۴ تکرار و ۸ پرنده در هر تکرار به مدت ۸ هفته استفاده شد. جیره های آزمایشی شامل جیره پایه، جیره پایه بعلاوه ۰/۳ میلی گرم در کیلوگرم جیره سلیوم آلی (Sel-plex) و جیره پایه بعلاوه ۰/۳ میلی گرم در کیلوگرم جیره سلیوم معدنی (سلیت سدیم) بودند. صفات مربوط به عملکرد از سن ۱ الی ۵۶ روزگی رکوردگیری و هر دو هفته یک بار محاسبه شدند. جهت ارزیابی ایمنی سلولی از روش پاسخ حساسیت پوستی به فیتوهماکلوتنین استفاده شد. نتایج نشان داد که افزایش وزن بدن در طی دوره های ۲ تا ۶ هفته ای افزایش و بعد از آن کاهش یافت. بیشترین ضریب تبدیل غذایی مربوط به گروه شاهد در هفته هشتم بوده و افزودن هر دو منبع سلیوم سبب بهبود ضریب تبدیل غذایی شد ($p < 0.05$). صفات لاشه تحت تأثیر منابع مختلف معدنی و آلی سلیوم قرار نگرفت ($p < 0.05$). مکمل سازی جیره غذایی با سلیوم معدنی و آلی سبب افزایش میزان ترکیبات فنولیک و میزان اسید چرب اشباع و غیراشباع گوشت و کاهش اکسیداسیون لیپید گوشت بعد از ۹ روز نگهداری در دمای ۴ درجه یخچال شد ($p < 0.05$). مکمل سلیوم سبب کاهش میزان کلسترول تام خون شد ($p < 0.05$). پاسخ ایمنی سلولی در گروه سلیوم آلی در مقایسه با سلیوم معدنی و گروه شاهد بهبود یافت ($p < 0.05$). نتایج این آزمایش پیشنهاد می کند سلیوم جیره غذایی خصوصاً سلیوم آلی پتانسیل مطلوبی برای بهبود نسبی عملکرد و افزایش ایمنی سلولی و کیفیت گوشت جوجه غازها دارد.

واژه های کلیدی: اسید چرب، ایمنی، سلیوم، غاز، غیر اشباع، گوشت

مقدمه

توجه محققین است. سلیوم، یکی از عناصر ضروری کم مصرف است که شرکت در ساختار بیش از ۲۵ سلنوپروتئین در توسعه ی عملکردهای تولید مثلی و ایمنی حیوان نقشی کلیدی ایفا می کند (۴۸) اما بررسی ها حاکی از آن است که مطالعه روی نقش سلیوم در پرندگان آبی همچون غاز در مقایسه ی با سایر گونه های طیور یا دیگر حیوانات مزرعه ای بسیار اندک بوده است. سلیوم موجود در مواد خوراکی تابعی از سلیوم موجود در خاک است و غلظت سلیوم خاک و قابلیت دسترسی آن در مناطق مختلف جغرافیایی بسیار متغیر است. بنابراین سلیوم غلات مصرفی تکاپوی نیاز نبوده و جهت جلوگیری از عوارض کمبود آن لازم است سلیوم مورد نیاز تأمین شود. حداقل (۳۸) و حداکثر سطح مجاز سلیوم در جیره غذایی طیور به ترتیب به میزان ۰/۱۵ و ۰/۵ میلی گرم در کیلوگرم جیره غذایی می باشد (۱۷) که باید با استفاده از منابع آلی (مثل مخمر حاوی سلیوم یا سلپلکس) یا معدنی سلیوم (مثل سلیت سدیم) تأمین می شود. سلنومیتوئین که ۲۱ امین اسید آمینه هم خوانده می شود یک منبع آلی سلیوم بوده و افزودن آن به جیره غذایی مرغ تخم گذار سبب افزایش باروری، تولید تخم مرغ، وضعیت آنتی اکسیدانی مرغ و بلدرچین و بهبود رشد بعد از دوره پرریزی مرغ تخم گذار می شود (۱۸؛ ۳۴). افزودن هر دو منبع آلی و معدنی سلیوم به میزان ۰/۴ میلی گرم سبب تغییر مثبت

مصرف گوشت غاز اگرچه در مقایسه با مرغ و بوقلمون به ویژه در کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی محدود است ولی می توان یک علاقه ی فزاینده ی را در سراسر جهان در تولید و مصرف گوشت غاز مشاهده نمود به طوری که که تولید گوشت غاز در چین بین سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۹ از ۰/۴۷۴ به ۲/۳ بلیون تن افزایش یافته است (۳۰). غاز از دیرباز در ایران به صورت سنتی در مزارع کشاورزی پرورش یافته و امروزه گوشت آن به لحاظ ارزش غذایی بالا و پرورش آن به روش طبیعی مورد توجه مصرف کنندگان می باشد (۲۴). از جمله ویژگی های مهم پرورش غاز می توان به قابلیت استفاده از مواد خوراکی با فیبر بالا، سهولت پرورش آن به دلیل الگوهای رفتاری حیوان و استحصال فرآورده های فرعی بارزشی چون پر و کبد چرب اشاره کرد که آن را مناسب با سیستم کشاورزی پایدار کرده است (۲۴). کیفیت گوشت غاز از قابلیت هضم (۹۳٪) و انرژی بالا برخوردار بوده و چربی آن حاوی انواع اسیدهای چرب غیر اشباع ارزشمند است (۱۰، ۳۵). امروزه هدف پرورش دهندگان طیور علاوه بر دست یافتن به بالاترین راندمان اقتصادی، تولید فرآورده های غذایی سالم و با کیفیت بالا هست. در سال های اخیر به لحاظ نقش های حیاتی مواد معدنی در رشد، سلامت و تولید طیور مطالعه در خصوص مقدار و نوع مواد معدنی در جیره به منظور بهبود عملکرد مورد

غذایی و ماندگاری گوشت غاز می‌شود (۳۶). بنابراین با توجه به اطلاعات کمتر در زمینه تأثیر افزودنی منابع آلی و معدنی سلیوم بر عملکرد تولیدی و کیفیت گوشت غاز، این تحقیق با هدف بررسی تأثیر افزودن و منابع آلی و معدنی سلیوم بر عملکرد تولیدی، کیفیت گوشت، پراکسیداسیون چربی گوشت، سیستم ایمنی و برخی فراسنجه‌های خونی غازهای بومی منطقه‌ی آذربایجان شرقی انجام شد.

مواد و روش‌ها

جوجه غازهای بومی منطقه آذربایجان شرقی موردنیاز از ایستگاه تحقیقاتی غاز ملکان واقع در ۸ کیلومتری شهرستان ملکان با ارتفاع ۱۲۸۵ متر از سطح دریا، در طول شرقی ۴۶ درجه و ۴ دقیقه و عرض شمالی ۳۷ درجه و ۸ دقیقه تهیه شد. تعداد ۹۶ قطعه جوجه غاز یک‌روزه با میانگین وزن بدنی مشابه $92 \pm 5/2$ گرم از میان ۱۲۰۰ قطعه جوجه غاز انتخاب و تهیه شدند. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تیمار، ۴ تکرار و ۸ قطعه پرنده در هر تکرار انجام شد. جیره‌های آزمایشی شامل ۱- جیره پایه ۲- جیره پایه بعلاوه ۰/۳ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره سلیوم از منبع آلی (Sel-plex) ۳- جیره پایه بعلاوه ۰/۳ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره از منبع معدنی (سلنیت سدیم) بودند. جیره پایه آغازین و رشد بر مبنای ذرت - گندم - سویا (جدول ۱) و بر اساس احتیاجات غذایی غاز و مطابق با توصیه انجمن ملی تحقیقات آمریکا (۱۹۹۴)، تنظیم و در اختیار پرندگان آزمایشی قرار گرفت. سلیوم آلی مورد استفاده با نام تجاری سلپلکس، محتوی ۰/۱ گرم در ۱۰۰ گرم، به‌عنوان منبع سلیوم آلی و سلنیت سدیم، محتوی ۴۶ گرم در ۱۰۰ گرم، سلیوم، به‌عنوان منبع سلیوم معدنی، در جیره‌های آزمایشی افزوده شد. جوجه‌های غاز به‌مدت ۸ هفته پرورش یافته، آب و خوراک در طول مدت آزمایش به‌طور آزاد در اختیار آن‌ها قرار گرفت.

در فراسنجه‌های اصلی کیفیت تخم (۱) و محتوای عناصر پرنیز و کم‌نیاز آن می‌شود اما اثرگذاری منبع آلی آن بیشتر است (۵).

خصوصیات ظاهری گوشت و کیفیت گوشت ازجمله رنگ، طعم، تردی و آبدار بودن آن موردتوجه مصرف‌کنندگان است. گوشت طیور حاوی مقادیر بالای پروتئین، اسیدهای چرب غیراشباع و مواد معدنی است. چربی گوشت غاز شامل مقدار بیشتری اسیدهای چرب غیراشباع با پیوندهای دوگانه نسبت به سایر حیوانات اهلی است و نسبت به اکسیداسیون حساسیت زیادی دارند. اکسیداسیون چربی یکی از مشکلات اصلی در صنعت گوشت می‌باشد که در نهایت منجر به تحلیل بافت چربی و از بین رفتن طعم گوشت و ارزش غذایی آن در دراز مدت می‌شود (۳۵). تغذیه طیور با سطوح بالایی از آنتی‌اکسیدان‌ها در جیره یک روش ساده برای بهبود پایداری اکسیداتیو و افزایش مدت نگهداری گوشت می‌باشد (۵۷). مطالعات اخیر حاکی از آن است که افزودن سلیوم و ویتامین E در جیره غذایی، سبب بهبود ویژگی‌های کیفی تخم و بهبود عملکرد جوجه درآوری در مرغ مادر (۵۱) و تثبیت چربی گوشت شده و از توسعه‌ی بوهای ناخواسته، اکسیداسیون میوگلوبین‌ها و دیگر مضرات مربوط به تجزیه چربی‌ها جلوگیری می‌کند (۵۰). محققین گزارش کردند افزودن سلیوم آلی به جیره غذایی سبب افزایش وزن زنده، پروتئین گوشت، فعالیت گلوکاتایون پروکسیداز پلاسمای خون در اردک (۸)، بهبود عملکرد بلدرچین تخم‌گذار (۱۴) و پایداری اکسیداتیو فرآورده‌های گوشتی (۱۲) می‌شود. سلیوم جزئی از سلنوپروتئین‌ها و بخش فعال آنزیم گلوکاتایون پراکسیداز بوده و سلول‌ها را از آسیب ناشی از رادیکال‌های آزاد و پراکسید چربی‌ها محافظت می‌کند (۴۵؛ ۴۷). سلیوم آلی در مقایسه با سلیوم معدنی در کاهش پراکسیداسیون لیپید کبد و ذخیره سلیوم در بدن مرغ تخم‌گذار مؤثرتر است (۴۱). اخیراً نشان دادند مکمل سلیومی در جیره غذایی سبب افزایش ارزش

جدول ۱- مواد خوراکی و سطوح مواد مغذی جیره پایه آغازین (۱ الی ۲۸ روزگی) و رشد (۲۸ الی ۵۶ روزگی) (%)
Table 1. Ingredients and nutrients level of starter (1 to 28 d) and grower (28 to 56 d) basal diet (%)

دوره پرورشی	جیره آغازین (۱ الی ۲۸ روزگی)	جیره رشد (۲۸ الی ۵۶ روزگی)	ماده خوراکی
	۴۱/۵	۵۵	دانه ذرت
	۲۴	۲۶	دانه گندم
	۳۰	۱۶	کنجاله سویا
	۱/۵	۰	روغن سویا
	۱	۱	دی کلسیم فسفات
	۱	۱	پودر صدف
	۰/۱	۰/۱	نمک
	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل معدنی
	۰/۲۵	۰/۲۵	مکمل ویتامینی
	۰/۲	۰/۲	ال لیزین
	۰/۲	۰/۲	دی ال متیونین
	۱۰۰	۱۰۰	مجموع
	۲۹۲۲	۲۹۱۱	ترکیب شیمیایی محاسبه‌شده
	۲۰/۲۹	۱۴/۵۲	انرژی قابل سوخت‌وساز (کیلوکالری در کیلوگرم)
	۴/۳۰	۴/۴۶	پروتئین خام (%)
	۲/۲۴	۲/۶۷	فیبر خام (%)
	۱/۳۵	۰/۹۴	چربی خام (%)
	۰/۷۶	۰/۶۲	لازین کل (%)
	۰/۸۷	۰/۶۴	متیونین + سیستین (%)
	۰/۶۸	۰/۶۴	ترئونین (%)
	۰/۴۰	۰/۳۷	کلسیم (%)
	۰/۱۷	۰/۱۱	فسفر قابل‌دسترس (%)
			سلیوم (میلی گرم کیلوگرم)

*مقادیر ویتامین‌ها: تأمین شده در کیلوگرم جیره غذایی: ۳۶×۱۰۷ واحد بین‌المللی ویتامین A، ۸×۱۰۵ واحد بین‌المللی ویتامین D₃، ۷ گرم ویتامین K₃، ۰/۷ گرم ویتامین B₁، ۲/۶۴ گرم ویتامین B₂، ۴ گرم ویتامین B₆، ۱۲ گرم ویتامین B₁₂، ۱/۲ میلی‌گرم ویتامین B₁₂، ۰/۰۴ میلی‌گرم بیوتین، ۰/۴ گرم فولیک اسید، ۰/۰۶ کوبالامین.
**مقادیر مواد معدنی تأمین شده در کیلوگرم جیره غذایی: منگنز ۲۴ گرم، روی ۰/۰۹ گرم، آهن ۱۶ گرم، مس ۳ گرم، ید ۰/۲ گرم.

تجزیه لاشه و نمونه‌برداری از گوشت

در پایان دوره پرورش (۵۶ روزگی) پرندگان در هر واحد آزمایشی توزین شده و به‌طور تصادفی ۲ پرنده از هر تکرار با وزن نزدیک به وزن میانگین هر قفس برای کشتار انتخاب شدند. کشتار ۱۲ ساعت بعد از آخرین وعده غذایی (دسترسی آزاد به آب) انجام شد. ابتدا لاشه‌ها توزین و وزن قلب، سنگدان، کبد، امعاواحشا، چربی محوطه بطنی، ران، سینه، بال و پشت و گردن اندازه‌گیری شد. پس از تفکیک لاشه، وزن نسبی هر یک از اندام‌ها به‌صورت نسبیتی از درصد کل وزن لاشه پرنده گزارش شد. از گوشت عضله سینه و عضله ران چپ پرندگان کشتار شده نمونه‌برداری و میزان اسیدهای چرب آن اندازه‌گیری شد. همچنین به‌منظور اندازه‌گیری میزان مالون دی‌آلدئید، نمونه گوشت تهیه‌شده از تیمارهای آزمایشی به‌مدت ۹ روز در دمای ۴ درجه سلسیوس نگهداری شد.

اندازه‌گیری اندیس تیوباریتوریک اسید گوشت

جهت اندازه‌گیری میزان پراکسیداسیون چربی، از روش آزمایش اندیس تیوباریتوریک اسید ارائه‌شده توسط فازمن و همکاران (۲۰) با اندکی تغییرات اندازه‌گیری شد. ابتدا ۳ گرم نمونه گوشت خرد شده با ۵ میلی‌لیتر تری‌کلرو استیک اسید ۲۰ درصد و ۴ میلی‌لیتر آب مقطر در داخل بشر با استفاده از هموژنایز مدل (IKA T-25) به‌مدت ۳۰ ثانیه مخلوط شد. پس از سانتریفیوژ کردن مخلوط به‌وسیله دستگاه سانتریفیوژ مدل، (UNIVERSAL HITECH – 320R) با سرعت ۱۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه، عمل فیلتراسیون مایع رویی با لایه (مدل PLATINUM DV-24N-250) با کاغذ واتمن شماره ۱ انجام و مخلوط صاف شد. مقدار ۲ میلی‌لیتر از

مخلول صاف‌شده با ۲ میلی‌لیتر از معرف ۲- تیوباریتوریک اسید ۰/۰۲ مولار مخلوط و لوله آزمایش به‌مدت ۲۰ دقیقه در داخل بن‌ماری با دمای ۹۵ درجه سلسیوس منتقل و نگهداری شد. پس از خروج از بن‌ماری و سرد کردن مخلوط، اندیس تیوباریتوریک اسید به‌وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر (مدل، JENWAY- 6405) بر اساس میزان جذب نور در طول موج ۵۳۲ نانومتر اندازه‌گیری و نتایج حاصل به‌صورت میلی‌گرم مالون دی‌آلدئید در کیلوگرم گوشت گزارش شد.

ارزیابی پاسخ ایمنی

جهت ارزیابی ایمنی سلولی در اواخر دوره پرورش تعداد ۲ پرنده از هر واحد آزمایشی به‌طور تصادفی انتخاب و مخلول فیتوهماگلوپتین (PHA-P) به‌میزان ۰/۱ میلی‌لیتر بین پرده پای چپ تزریق شد. سپس در ۴۸ ساعت بعد از تزریق پاسخ حساسیت پوست با استفاده از کولیس اندازه‌گیری شد میانگین افزایش ضخامت در هر پرنده، از اختلاف ضخامت قبل و بعد از هر چالش به‌دست آمد. اختلاف در ضخامت پوست ایجادشده در قبل و بعد از تزریق نشان‌دهنده شاخص تحریک پوستی است و با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (۳۲).

شاخص تحریک = ضخامت پرده پا پرنده بعد از تزریق - ضخامت اولیه پرده پا پرنده

فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون

در هفته هشتم دوره پرورش (۵۶ روزگی)، برای بررسی اثر تیمارها بر برخی پارامترهای خونی غاز از هر واحد آزمایشی تعداد ۲ پرنده انتخاب و از طریق رگ زیر بال خون‌گیری انجام شد. نمونه‌های خون به‌صورت جداگانه در لوله‌های غیرهپارینی جمع‌آوری و پس از انعقاد و جداسازی پلاسما، در

مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل جیره غذایی، شاخص اروپایی و وزن بدن غازها از سن ۱ الی ۵۶ روزگی در جدول ۲ آمده است. اثر افزودن سلیوم در جیره غذایی بر وزن نهایی دوره پرورش غاز تمایل به معنی‌داری داشت ($P=0/09$) و بیشترین وزن بدن به گروه سلیوم آلی تعلق داشت. اثر دوره بر وزن بدن معنی‌دار شد و با افزایش دوره پرورش وزن بدن افزایش یافت ($p<0/05$). مصرف خوراک و افزایش وزن بدن در طی دوره‌های ۲ تا ۶ هفتگی افزایش و بعد آن کاهش یافت. بیشترین مصرف خوراک مربوط به سلیوم آلی و معدنی در دوره ۶ هفتگی بود و در مقایسه با گروه شاهد تفاوت معنی‌دار نشان داد ($p<0/05$). همچنین بیشترین وزن بدن در ۶ هفتگی مربوط به گروه‌های سلیوم آلی و معدنی بود ولی تفاوت آن با گروه کنترل معنی‌دار نشد. همچنین تفاوت بین منابع سلیوم معنی‌دار نشد. ضریب تبدیل خوراک طی دوره‌های مختلف پرورش تحت تأثیر مکمل سلیوم قرار گرفت ($p<0/05$) بیشترین ضریب تبدیل مربوط به گروه شاهد در هفته هشتم بوده و افزودن هر دو منبع سلیوم سبب بهبود ضریب تبدیل غذایی شد و تفاوت در بین منابع معنی‌دار نشد.

افزایش مصرف خوراک با نتایج برخی محققین در پرندگان مطابقت (۲۵) داشت. همچنین نتایج این مطالعه در بهبود در افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک با یافته‌های حاصل از مطالعه دیگر محققین در غاز (۳۱) جوجه گوشتی (۴؛ ۱۵) و عملکرد مرغ تخم‌گذار (۷) مطابقت دارد. وانگ و ژو (۲۰۰۸) بهبود در ضریب تبدیل خوراک را بعد از مکمل‌سازی جیره با سلیوم در سطح ۰/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره‌ی جوجه‌های گوشتی با استفاده از هر دو منبع سلیت سدیم و مخمر غنی‌شده با سلیوم مشاهده کردند (۵۴). بهبود افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک در دوره‌های مختلف پرورش جوجه گوشتی تغذیه‌شده مکمل جیره‌ای نانو سلیوم می‌تواند به نیاز بالای جوجه‌های گوشتی به سلیوم مرتبط دانست (۴). در حقیقت سلیوم نقش‌های متفاوتی در انرژی متابولیسمی دارد (۲۲). بهبود نسبی در تیمار سلیوم می‌تواند به دلیل جذب و استفاده بالا از سلیوم در مقایسه با گروه شاهد باشد. همچنین نتایج بهبود نسبی در صفات عملکردی می‌تواند به علت تغییرات متابولیسمی هورمون تیروئید و یا در نتیجه بهبود در پر درآوری جوجه‌ها باشد (۱۹). پر درآوری مناسب برای جوجه بسیار مهم است زیرا پرها به تنظیم دمای بدن و حفاظت پوست و عضله‌ها از آسیب کمک می‌کند (۴۰). پیشنهاد کردند که پاسخ رشد پرندگان به مکمل سلیومی جیره ممکن است به سطح استرس پرنده وابسته باشد و میزان پاسخ در پرندگان دارای تنش بیشتر باشد (۴۹).

دمای ۲۱- درجه سلسیوس نگهداری شدند. میزان فراسنجه‌های بیوشیمیایی خون (سرم) شامل کلسترول، تری گلیسیرید، ظرفیت آنتی‌اکسیدان کل و لیپو پروتئین با چگالی بالا (HDL) به‌وسیله دستگاه اتو آنالایزر (ALISON300) و با استفاده از کیت‌های تجاری پارس آزمون انجام شد (۲).

اندازه‌گیری ترکیب اسید چرب

ترکیب اسید چرب گوشت (مخلوط برابر گوشت سینه و ران) بعد از استخراج عصاره لیپیدی گوشت (۲۱) با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی گازی و روش علی‌رضالو و همکاران (۳) اندازه‌گیری شد. نتایج به‌صورت میلی‌گرم اسید چرب در ۱۰۰ گرم گوشت بیان شد.

آنالیز آماری

در این آزمایش صفات عملکرد طی ۴ دوره (هر دوره ۲ هفته) اندازه‌گیری شد به‌علت وجود کواریانس در میان اندازه‌گیری‌ها تکرار شده از حیوان یکسان، استفاده از رویه GLM به جای رویه MIXED روش غیردقیق بوده و خطای آزمایش و اریب بیشتر خواهد بود. بنابراین این صفات تکرار شده در زمان در نظر گرفته شد و داده‌های حاصل از عملکرد دوره‌های پرورش با استفاده از مدل آماری کاملاً تصادفی و روش آنالیز واریانس رگردهای تکرارشونده در زمان (Repeated Measurement)، تحت رویه MIXED (۳۷) و با استفاده از نسخه ۹ نرم‌افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (۴۴). مقایسه میانگین در سطح آماری ۵ درصد و با استفاده از آزمون توکی انجام پذیرفت. مدل آماری مورد استفاده برای بررسی عملکرد به شرح زیر است:

$$Y_{ijklm} = \mu + T_i + W_j + TW_{ij} + Q_{k(ji)} + E_{ijklm}$$

μ : میانگین جمعیت، T_i : اثر تیمار آزمایشی، W_j : اثر دوره، TW_{ij} : اثر متقابل تیمار و دوره، $Q_{k(ji)}$: اثر تصادفی پرنده در هر تیمار و E_{ijklm} : اثر اشتباه آزمایشی.

داده‌های پاسخ ایمنی و فراسنجه‌های خونی و شیمیایی گوشت غاز که یک بار در طول آزمایش اندازه‌گیری شد با استفاده از مدل آماری کاملاً تصادفی، تحت رویه‌ی GLM و به‌وسیله نرم‌افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقایسه میانگین برای این صفات در سطح آماری ۵ درصد و به‌وسیله آزمون دانکن صورت پذیرفت.

$$Y_{ij} = \mu + T_j + e_{ij}$$

Y_{ij} : متغیر وابسته، μ : میانگین کل صفت، T_j : اثر تیمار، e_{ij} : اثر اشتباه آزمایشی

نتایج و بحث

عملکرد رشدی حیوانات

نتایج مربوط به اثر افزودن منابع مختلف سلیوم در جیره غذایی بر صفات عملکردی جوجه غاز پروراری شامل میزان

تأثیر مکمل‌سازی جیره غذایی با منابع معدنی و آلی سلیوم بر عملکرد رشد، خصوصیات لاشه و ... ۲۴

جدول ۲- اثر مکمل‌سازی جیره غذایی با افزودنی سلیوم معدنی و آلی بر عملکرد غذاها در طول دوره آزمایش از ۱ الی ۵۶ روزگی
Table 2. The effects of dietary supplementation et with organic and inorganic selenium on the performance of geese from day 1 to 56 of experimental period

صفات موارد	وزن بدن (گرم)	میانگین افزایش وزن (گرم در پرند در روز)	میانگین خوراک مصرفی (گرم در پرند در روز)	ضریب تبدیل غذایی
جیره غذایی				
شاهد	۱۷۳۹/۵۱	۴۶/۳۶ ^D	۱۴۷/۹۰	۳/۳۱ ^a
سلیوم آلی	۱۹۴۵/۹۸	۵۳/۸۶ ^a	۱۵۵/۸۰	۲/۹۲ ^{ab}
سلیوم معدنی	۱۸۵۲/۸۷	۵۲/۰۳ ^a	۱۴۲/۵۵	۲/۷۶ ^b
SEM	۵۸/۱۵۷	۱/۸۶۱۲	۶/۱۴۳۷	۰/۱۱۱۲
دوره آزمایش				
دو هفته اول (۱ الی ۱۴)	۵۸۲/۵۷ ^d	۳۵/۰۴ ^b	۴۳/۸۹ ^d	۱/۲۵ ^a
دو هفته دوم (۱۴ الی ۲۸)	۱۵۱۶/۹ ^c	۶۶/۷۳ ^a	۱۶۷/۱۶ ^c	۲/۵۴ ^b
دو هفته سوم (۲۸ الی ۴۲)	۳۴۱۷/۸۱ ^D	۶۴/۳۷ ^a	۲۰۱/۵۳ ^a	۳/۱۴ ^c
دو هفته چهارم (۴۲ الی ۵۶)	۲۸۶۱/۸۷ ^a	۳۶/۸۶ ^b	۱۸۲/۷۳ ^b	۵/۰۵ ^d
SEM	۴۴/۴۴۲	۱/۶۷۹۸	۴/۵۴۱۶	۰/۰۸۷۶
P-value				
جیره غذایی	۰/۰۹۲۳	۰/۰۴۶۲	۰/۳۹۷۲	۰/۰۱۸۸
دوره آزمایش	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	</۰۰۰۱	</۰۰۰۱

در هر ستون میانگین‌های با حروف غیر یکسان در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌دار هستند.

صفات لاشه

مکمل‌سازی جیره غذایی با منابع مختلف سلیوم تأثیر معنی‌دار بر صفات لاشه غذاها نداشت ($p < 0.05$). افزایش وزن لاشه در گروه سلیوم آلی در مقایسه با گروه شاهد تمایل به معنی‌داری داشت ($p = 0.053$). همچنین راندمان لاشه در مقایسه با گروه شاهد از لحاظ عددی افزایش یافت.

نتایج اثر افزودن منابع مختلف سلیوم بر وزن نسبی اجزای لاشه شامل وزن لاشه، درصد راندمان لاشه و درصد اندام‌هایی چون بال، پشت و گردن، قلب، سنگدان، چربی محوطه بطنی، کبد، ران و سینه در جدول ۳ ذکر شده است.

جدول ۳- تأثیر مکمل‌سازی جیره غذایی با منابع سلیوم معدنی و آلی بر خصوصیات لاشه در جوجه غاز نر در سن ۵۶ روزگی
Table 3. The effects of dietary supplementation with organic and inorganic selenium on the carcass characteristics of male goose chick at the age of 56 days

P-value	SEM	تیماری آزمایشی			صفات
		سلیوم آلی	سلیوم معدنی	شاهد	
۰/۰۵۳۶	۷۷/۰۳۱۱	۲۴۴۵/۰	۲۱۵۵/۰	۳۱۹۸/۳	وزن لاشه (گرم)
۰/۲۶۰۵	۸/۵۳۹۱	۷۱/۲۵	۶۵/۰	۶۰/۰	وزن کبد (گرم)
۰/۸۲۹۰	۲/۸۵۶۰	۲۳/۷۵	۲۲/۵۰	۲۵/۰	وزن قلب (گرم)
۰/۹۰۲۳	۵/۳۷۹۰	۱۱۲/۵۰	۱۱۵/۰۰	۱۱۱/۶۶۷	وزن سنگدان (گرم)
۰/۱۸۶۶	۲/۱۱۱۰	۸۱/۱۱۳	۷۵/۵۵۷	۷۶/۳۲۰	راندمان لاشه (%)
۰/۹۶۳۸	۰/۹۲۶۳	۲۱/۴۳۳	۲۱/۶۸۱	۲۱/۳۳۰	وزن ران (%)
۰/۵۴۴۴	۱/۲۷۵۷	۲۰/۱۳۳	۱۹/۲۰۷	۱۸/۰۷۷	وزن سینه (%)
۰/۰۵۷۸	۲/۷۱۸۶	۱۳/۰۳۸۸	۱۳/۴۶۵۰	۱۴/۸۶۷۸	وزن بال (%)
۰/۳۶۷۹	۰/۹۹۰۴	۲۵/۹۶۶	۲۴/۴۷۶	۲۶/۴۶۸	وزن پشت (%)
۰/۶۳۳۲	۰/۲۳۶۶	۲/۹۲۵۵	۳/۰۱۵۲	۲/۷۰۹۲	وزن کبد (%)
۰/۶۷۳۷	۰/۱۳۴۸	۰/۹۸۰۹	۱/۰۴۳۴	۱/۱۵۲۱	وزن قلب (%)
۰/۱۲۹۵	۰/۲۳۱۲	۴/۶۰۷۳	۵/۳۳۵۸	۵/۱۰۳۱	وزن سنگدان (%)
۰/۲۹۶۵	۰/۳۱۸۰	۲/۶۱۲۱	۱/۹۷۴۱	۲/۶۳۷۰	چربی محوطه شکمی (%)

وزن لاشه بدون در نظر گرفتن وزن چربی محوطه شکمی و امعاء و احشاء نسبت به وزن زنده بیان شده است.

جدول ۴- تأثیر مکمل‌سازی جیره غذایی با منابع سلیوم معدنی و آلی بر فراسنجه های خونی و پاسخ به ایمنی سلولی* غاز نر
Table 4. The effects of dietary supplementation with organic and inorganic selenium on the blood parameters and cellular immune response in male goose

P-value	SEM	تیماری آزمایشی			صفات
		سلیوم آلی	سلیوم معدنی	شاهد	
۰/۱۳۲	۷/۹۵۰۰	۸۳/۰۰	۶۸/۶۷	۵۷/۶۷	تری‌گلیسرید (میلی‌گرم در دسی لیتر)
۰/۰۰۳	۳/۷۴۱۴	۱۹۱/۰ ^D	۱۷۳ ^a	۱۹۶/۰ ^D	کلسترول (میلی‌گرم در دسی لیتر)
۰/۲۴۴	۳/۳۶۱۴	۶۳/۷۸۳	۶۷/۳۶۷	۷۲/۲۸۳	کلسترول با چگالی بالا (میلی‌گرم در دسی لیتر)
۰/۴۳۹	۰/۰۴۶۴	۰/۹۰۰	۰/۸۸۳	۰/۸۱۶	ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل
۰/۰۴۸	۰/۰۰۹	۰/۱۸۲۵ ^a	۰/۱۵۰۰ ^D	۰/۱۴۳۷ ^D	پاسخ ایمنی سلولی (میلی‌متر)

*فیتوهماکلوتنین پ در روز ۵۴ در پرده بین انگشتان تزریق و بعد از ۴۸ ساعت میزان تورم پوست اندازه‌گیری شد.

حفاظت از سلول‌ها کاهش می‌دهد، به‌همین دلیل موجب افزایش آنزیم گلوکوتائون پرواکسیداز می‌شود (۲۹).

پاسخ ایمنی

نتایج داده‌های تزریق محول فیتوهمگلوتنین بر پاسخ ایمنی سلولی غاز در جدول ۴ آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود افزودن سلنیوم آلی در ساعت ۴۸ بعد از تزریق باعث افزایش شاخص حساسیت پوست و بهبود عملکرد سیستم ایمنی در غازها شده‌اند ($p < 0.05$). در این مطالعه افزودن ۰/۳ میلی‌گرم سلنیوم آلی (سلپلکس) در جیره غاز باعث بهبود شاخص سیستم ایمنی شد و تفاوت معنی‌داری نسبت به گروه شاهد و گروه سلنیت سدیم ایجاد کرد. در تایید نتایج آزمایش حاضر یافته‌های باووی و همکاران (۲۰۱۰) نشان داد که سیستم ایمنی غاز به مکمل‌سازی جیره با سلنیوم آلی پاسخ مثبت داده است به‌طوری‌که با افزودن سلنیوم آلی در جیره‌ی غذایی غازها ایمنی بافت‌ها و ایمنی سلولی پرند را به‌طور معنی‌داری افزایش داده است، اما تأثیری در ایمنی همورال پرند ایجاد نکرد (۹). برخلاف نتایج آزمایش حاضر (۵۲) افزودن ۰/۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم سلنیوم تأثیری ($p > 0.05$) بر سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی تحریک‌شده با سرم گوسفندی، نداشت. مکمل‌سازی جیره غذایی با سلنیوم آلی احتمالاً با تأثیر مستقیم در بافت‌های مؤثر در سیستم ایمنی عمل می‌کند به‌طوری‌که در آزمایشی نشان دادند مکمل سلنیوم سبب بهبود وزن تیموس (۴۲٪) و به‌دنبال آن شاخص بورس فابریوس (۲۶٪) و نرخ تبدیل لئوسیت‌ها (۲۴٪) و شاخص طحال (۲۰٪) می‌شود (۹). کمبود سلنیوم سبب کاهش میزان آنزیم گلوکوتائون‌پراکسیداز و به‌تبع آن هیدروپراکسیدهای لیپیدی و پراکسیدهای هیدروژن افزایش می‌یابد بنابراین با اختلال در فعالیت نوتروفیل‌ها، ماکروفاژها و لوکوسیت‌ها توانایی پاسخ ایمنی کاهش می‌یابد (۵۶). همچنین این عمل باعث افزایش تراکم و میزان مواد سمی در نوتروفیل و در نتیجه موجب کاهش عملکرد بهینه‌ی نوتروفیل‌های سیستم ایمنی می‌شود (۵۶). همچنین گزارش کردند استفاده از سلنیوم پاسخ ایمنی سلولی را از طریق افزایش ترشح سایتوکین‌ها و افزایش تولید سلول‌های T کمکی بهبود می‌بخشد (۱۱). آزاد شدن سایتوکین‌ها ورود مواد غذایی را به داخل جریان خون افزایش می‌دهد و به این وسیله موجب رشد سریع سلول‌ها شده و تولید ترکیبات ایمنی‌زا را افزایش می‌دهند (۱۱).

میزان اکسیداسیون چربی گوشت

افزودن منابع مختلف سلنیوم تأثیر معنی‌داری بر میزان مالون دی‌آلدید گوشت غاز داشت و بیشترین میزان مالون دی‌آلدید مربوط به تیمار شاهد بود ($p < 0.05$). مشابه آزمایش حاضر، کاهش در میزان مالون دی‌آلدید گوشت سینه جوجه‌های تغذیه شده با جیره‌ی حاوی مکمل سلنیوم آلی و نانو سلنیوم نسبت به گروه کنترل و سلنیوم معدنی گزارش کردند (۵۳). همچنین به‌طور مشابهی پراکسیداسیون چربی در گوشت جوجه گوشتی بعد از ۵ روز نگهداری در سردخانه هنگام استفاده از مکمل سلنیومی جلبک غنی‌شده با مخمر کاهش یافت (۴۶). آذر و همکاران (۲۰۰۷) دریافتند پراکسیداسیون چربی در گوشت سینه‌ی طیور هنگام

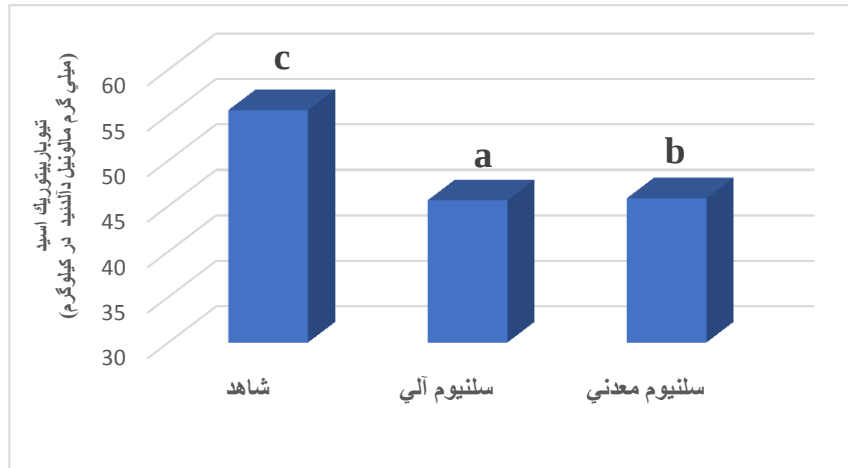
برخلاف نتایج آزمایش حاضر گزارشات قبلی نشان دادند که وزن نسبی عضله سینه و ران جوجه گوشتی در گروه نانوسلنیوم نسبت به گروه شاهد بیشتر بود و مشابه این آزمایش مکمل سلنیوم اثر معنی‌داری بر وزن اعضای خوراکی بدن (قلب، کبد و سنگدان) و اعضای غیرخوراکی جوجه‌ها (شش‌ها، کلیه‌ها، پانکراس، بیضه‌ها، چینه دان، پیش معده، سکوم چپ و راست) نداشت (۴). در تحقیقی دیگر تغذیه ۲ نوع رژیم غذایی متفاوت به غازها نژاد کلودا از سن ۱ الی ۱۷ هفتگی تأثیری بر وزن ماهیچه ران و سینه، چربی محوطه شکمی، وزن نسبی اندام‌های خوراکی از قبیل کبد، قلب و سنگدان نشان نداد (۲۶). اگرچه تعدادی گزارش در مورد رابطه میان سلنیوم و ویژگی‌های دستگاه گوارش (۵۵) و اجزای لاشه (۲۷) وجود دارد اما در دیگر تحقیقی هیچ تأثیر معنی‌داری هنگام مکمل‌سازی جیره با استفاده از ۰/۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم سلنیوم آلی بر وزن سینه و ران و کبد و سنگدان و چربی محوطه بطنی جوجه گوشتی مشاهده نکردند (۴۶). همچنین نتایج مطالعه حاضر با یافته‌های دیگر محققین مبنی بر عدم تأثیر مکمل سلنیومی بر صفات لاشه‌ی جوجه گوشتی تحت تأثیر (سلنیت سدیم یا مخمر سلنیومی) همخوانی داشت (۳۹، ۱۶).

متابولیت‌های خونی

اثر منابع مختلف مکمل سلنیوم بر میزان کلسترول تام خون غاز معنی‌دار ($p < 0.05$) و بر میزان HDL و تری‌گلیسیرید خون معنی‌دار نشد. گروه آزمایشی سلنیوم آلی کاهش معنی‌داری ($p < 0.05$) در میزان کلسترول تام حاوی پلاسما‌ی خون غاز نسبت به گروه کنترل و گروه جیره‌ی سلنیت سدیم ایجاد کرد ($p > 0.05$). افزودن منابع مختلف مکمل سلنیوم در جیره غذایی غازها تأثیر معنی‌داری بر وضعیت آنتی‌اکسیدانی کل پلاسما‌ی و میزان تری‌گلیسیرید خون غازها نداشت ($p > 0.05$). مشابه آزمایش حاضر وکیلی و بهرامی (۱۳۸۷) گزارش کردند افزودن ۰/۳ میلی‌گرم سلنیوم در جیره جوجه‌های گوشتی منجر به کاهش غلظت کلسترول شد ولی تأثیر معنی‌داری بر میزان تری‌گلیسیرید پلاسما‌ی مرغ نداشت. وجود عناصر کمیاب در جیره‌ی غذایی تمامی حیوانات برای حفظ سلامتی و عملکرد مناسب و فیزیولوژیکی آن‌ها ضروری است (۴۷). کمبود سلنیوم در جیره‌ی غذایی موش موجب افزایش کلسترول پلاسما‌ی خون می‌شود. کاهش VLDL، کلسترول و تری‌گلیسیرید در موش‌های صحرایی به‌دنبال سطوح تغذیه‌شده سلنیوم، ممکن است به‌دلیل افزایش احتمالی فعالیت فسفولیپید هیدروپراکسید گلوکوتائون پرواکسیداز در احیای هیدروپروکسیدهای اسیدهای چرب و کلسترول در غشای LDL باشد (۴۲). افزودن سلنیوم به جیره غذایی سبب افزایش عددی آنتی‌اکسیدان کل شد ولی از لحاظ آماری معنی‌دار نشد. برخلاف آزمایش حاضر افزودن ۰/۳ میلی‌گرم سلنیوم آلی در جیره بلدرچین ژاپنی، موجب افزایش آنتی‌اکسیدان کل شده است (۳۴؛ ۴۳). برخی از محققان دلیل افزایش آنتی‌اکسیدان کل را به ابقاء بیشتر ویتامین E در پلاسما مرتبط می‌دانند چراکه این ویتامین با کاهش هیدروپراکسیدازها نیاز به گلوکوتائون پرواکسیداز را برای

دی‌آلدهید گوشت سینه جوجه‌ها ایجاد نکرد (۵۳). نتایج گزارش‌های متناقض ممکن است به‌خاطر ترکیب جیره پایه و خصوصاً حضور و عدم حضور منبع سلیومی در ترکیب جیره پایه باشد.

جایگزینی سلیوم آلی به‌جای سلیوم معدنی در جیره کاهش یافت (۱۳). برخلاف نتایج آزمایش حاضر ویشا و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند افزودن مکمل سلیوم معدنی در جیره جوجه‌های گوشتی کاهش معنی‌داری در میزان مالون

شکل ۱- میزان مالون دی‌آلدهید گوشت غذاهای تغذیه شده با جیره غذایی مکمل شده با سلیوم آلی و معدنی
Figure 1. Malondialdehyde content of meat in goose fed diet supplemented with organic and inorganic selenium

جدول ۵- تأثیر مکمل‌سازی جیره غذایی با منابع سلیوم معدنی و آلی بر ترکیب اسید چرب گوشت
Table 5. The effects of dietary supplementation with organic and inorganic selenium on the fatty acid profile of goose meat

P-value	SEM	تیمارهای آزمایشی			اسیدهای چرب
		سلیوم معدنی	سلیوم آلی	شاهد	
۰/۰۰۰۱	۵۸/۳۳۲	۴۹۹۱/۲۶ ^a	۴۳۱۷/۷ ^b	۲۵۷۰/۱۰ ^c	اسیدهای چرب اشباع
۰/۰۰۰۱	۹۰/۴۳۸	۲۹۸۴/۵۰ ^a	۳۳۳۷/۷ ^a	۱۸۵۰/۸۰ ^b	اسیدهای چرب غیراشباع یا یک پیوند دوگانه
۰/۰۴۲۷	۱۰۲/۹۹	۲۵۴۴/۸۰ ^a	۲۶۳۲/۹ ^a	۱۵۱۶/۰ ^b	اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه
۰/۰۰۰۱	۱۳۲/۸۲	۵۵۲۹/۳ ^a	۵۸۷۰/۶ ^a	۳۳۶۶/۸۰ ^b	مجموع اسیدهای چرب غیراشباع
۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۳۱	۰/۵۱۱۲ ^b	۰/۶۱۶۰ ^a	۰/۵۸۹۸ ^{ab}	نسبت اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه نسبت به اسیدهای چرب اشباع

میانگین‌های با حروف غیر یکسان در هر ردیف در سطح ۵ درصد باهم اختلاف معنی‌دار دارند.

مرغ گزارش شده است بطوریکه سلیوم جیره غذایی سبب افزایش لینولئیک اسید، ایکوزا پنتانوئیک، دکوزا پنتانوئیک و ایکوزا هگزانوئیک گوشت می‌شود بنابراین این امر بیانگر آن است سلیوم بالای جیره غذایی سبب افزایش فعالیت آنزیم‌های دلتادساز ۴، ۵ و ۶ می‌شود (۲۸).

مشابه نتایج تحقیقات دیگر محققین (۲۸، ۱۰). میزان اسیدهای چرب اشباع و اسیدهای چرب غیراشباع با یک پیوند دوگانه غالب ترکیبات اسید چرب گوشت بود و میزان اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه نسبتاً پایین بود (جدول ۵). افزودن سلیوم آلی سبب افزایش عددی نسبت اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه نسبت به اسیدهای چرب اشباع در گوشت شد. مطابق توصیه سازمان بهداشت جهانی و خواربار جهانی نسبت اسیدهای چرب در غذایی انسان باید ۰/۴۵ باشد. بنابراین از جنبه تغذیه‌ای میزان این نسبت در گوشت غاز خیلی موردتوجه و بالاتر از توصیه بهداشت جهانی بوده (۰/۵۹) و با افزودن سلیوم آلی به عدد ۰/۶۱ افزایش یافت. نسبت بالای اسیدهای چرب غیراشباع با چند پیوند دوگانه نسبت به اسیدهای چرب اشباع در گوشت

کمبود سلیوم در بدن سبب افزایش قابل توجه سطح تیوباربیتوریک اسید یا پراکسیداسیون چربی گوشت در بوقلمون می‌شود و افزودن سلیوم آلی در جیره‌ی غذایی سبب کاهش سطح تیوباربیتوریک اسید در زرده تخم بوقلمون (۲۳)، زرده تخم بلدرچین (۱) و گوشت مرغ می‌شود (۳۳). سلیوم قسمت مهمی از آنزیم سلنو پروتئینی گلوکاتینون پراکسیداز در بافت حیوانات می‌باشد. با توجه به نقش بسیار مهم خانواده آنزیمی گلوکاتینون پراکسیداز در سیستم آنتی‌اکسیدانی (۶) سلیوم احتمالاً با افزایش سنتز یا فعال‌سازی بیشتر آنزیم‌ها از اکسیداسیون چربی گوشت جلوگیری می‌کند به‌طوری‌که داده‌های مربوط به میزان مالون دی‌آلدهید مؤید این موضوع بوده و با افزودن سلیوم به جیره غذایی میزان اکسیداسیون به‌طور معنی‌کاهش یافت (شکل ۱).

ترکیب اسید چرب گوشت

افزودن سلیوم معدنی یا آلی به جیره غذایی غاز به‌مدت ۸ هفته سبب افزایش میزان اسید چرب اشباع و غیراشباع گوشت شد ($p < 0.05$). اسید چرب غیراشباع گوشت غاز بیشتر تحت تأثیر مکمل سلیوم افزایش یافت که نتایج مشابهی در گوشت

آنتی‌اکسیدانی و اسیدهای چرب غیراشباع گوشت در مقایسه با گروه شاهد شد. بنابراین می‌توان برای بهبود نسبی عملکرد، ایمنی جوجه غاز و کیفیت گوشت جوجه غاز از مکمل سلنیوم، خصوصاً سلنیوم آلی در جیره غذایی جوجه غاز استفاده کرد.

غاز سفید نژاد دونگی توسط محققین گزارش شده است که مقدار آن تحت تاثیر علوفه مصرفی قرار می‌گیرد (۳۰). افزودن منابع سلنیوم معدنی و آلی به جیره غذایی جوجه غاز سبب بهبود نسبی عملکرد و افزایش خصوصیات

منابع

- Ahmadian, H., Z. Nemati, A. Karimi and R. Safari. 2019. Effect of different dietary selenium sources and storage temperature on enhancing the shelf life of quail eggs. *Animal Production Research*, 8: 23-33 (In Persian).
- Al-Saad, S., M. Abbod and A. Abo Yones. 2014. Effects of some growth promoters on blood hematology and serum composition of broiler chickens. *International journal of agricultural research*, 8: 265-270.
- Alirezalu, K., J. Hesari, Z. Nemati, P.E. Munekata, F.J. Barba and J.M. Lorenzo. 2019. Combined effect of natural antioxidants and antimicrobial compounds during refrigerated storage of nitrite-free frankfurter-type sausage. *Food Research International*, 120: 839-850.
- AR, S. 2018. Effect of Different Levels of Nano-selenium on Performance, Blood Parameters, Immunity and Carcass Characteristics of Broiler Chickens. *Poultry Science Journal*, 6: 99-108.
- Arpasova, H., J. Weis, P. Haščík and M. Kacaniovac. 2009. The effects of sodium selenite and selenized yeast supplementation into diet for laying hens on selected qualitative parameters of table eggs. *Scientific Papers Animal Science and Biotechnologies*, 42: 408-414.
- Arthur, J. R., F. Nicol and G. J. Beckett. 1990. Hepatic iodothyronine 5'-deiodinase. The role of selenium. *Biochemical Journal*, 272: 537-540.
- Attia, Y., A. Abdalah, H. Zeweil, F. Bovera, A. T. El-Din and M. Araft. 2010. Effect of inorganic or organic selenium supplementation on productive performance, egg quality and some physiological traits of dual-purpose breeding hens. *Czech J Anim Sci*, 55: 505-519.
- Baltić, M., M. D. Starčević, M. Bašić, A. Zenunović, J. Ivanović, R. Marković, J. Janjić and H. Mahmutović. 2015. Effects of selenium yeast level in diet on carcass and meat quality, tissue selenium distribution and glutathione peroxidase activity in ducks. *Animal Feed Science Technology*, 210: 225-233.
- Baowei, W., H. Guoqing, W. Qiaoli and Y. Bin. 2011. Effects of yeast selenium supplementation on the growth performance, meat quality, immunity, and antioxidant capacity of goose. *Journal of animal physiology animal nutrition*, 95: 440-448.
- Biesiada-Drzazga, B. 2006. Description of selected characteristics of muscle and fat tissue of 10-week white KOLUDA® Geese. *Acta Scientiarum Polonorum Technologia Alimentaria*, 5: 47-54.
- Burton, R.M., P.J. Higgins and K.P. McConnell. 1977. Reaction of selenium with immunoglobulin molecules. *Biochimica et Biophysica Acta Protein Structure*, 493: 323-331.
- Cai, S., C. Wu, L. Gong, T. Song, H. Wu and L. Zhang. 2012. Effects of nano-selenium on performance, meat quality, immune function, oxidation resistance, and tissue selenium content in broilers. *Poultry Science*, 91: 2532-2539.
- Chekani-Azar, S., N.H. Mansoub, A.A. Tehrani, F.V. Aghdam and S. Mizban. 2010. Effect of replacing inorganic by organic selenium sources in diet of male broilers on selenium and vitamin E contents and oxidative stability of meat. *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 9: 1501-1505.
- Chitra, P., S. Edwin and M. Moorthy. 2013. Dietary inclusion of vitamin E and selenium on egg production, egg quality and economics of Japanese quail layers. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 9: 51-60.
- Dhingra, S. and M.P. Bansal. 2006. Hypercholesterolemia and LDL receptor mRNA expression: modulation by selenium supplementation. *Biometals*, 19: 493-501.
- Downs, K., J. Hess and S. Bilgili. 2000. Selenium source effect on broiler carcass characteristics, meat quality and drip loss. *Journal of Applied Animal Research*, 18: 61-71.
- EC. 2014. Commission Regulation (EC) No 1750/2006 of 27 November 2006 concerning the authorisation of selenomethionine as a feed additive.
- Edens, F. 2002. Practical applications for selenomethionine: broiler breeder reproduction. In: *Nutritional biotechnology in the feed and food industries. Proceedings of 18th alltech's Annual Symposium*. Nottingham University Press. Nottingham, UK. pp: 29-42.
- El-Sheikh, T., S. Ahmed and N. Nagwa. 2006. An attempt to alleviate heat stress of broiler chicks (during summer season) through stocking density, dietary organic selenium (Sel-Plex) and vitamin E-selenium. *Poultry Science*, 26: 1587-1611.
- Faustman, C., S. Specht, L. Malkus and D. Kinsman. 1992. Pigment oxidation in ground veal: Influence of lipid oxidation, iron and zinc. *Meat science*, 31: 351-362.
- Folch, J., M. Lees and G. Sloane Stanley. 1957. A simple method for the isolation and purification of total lipids from animal tissues. *Journal of Biological Chemistry*, 226: 497-509.

22. Hawkes, W.C. and N.L. Keim. 2003. Dietary selenium intake modulates thyroid hormone and energy metabolism in men. *The Journal of nutrition*, 133: 3443-3448.
23. Jankowski, J., Z. Zduńczyk, K. Sartowska, B. Tykałowski, T. Stenzel, M. Wróblewska and A. Koncicki. 2011. Metabolic and immune response of young turkeys originating from parent flocks fed diets with inorganic or organic selenium. *Polish journal of veterinary sciences*, 14: 353-358.
24. Janmohammadi, H. and Z. Nemati. 2009. Goose production. Parivar Puplicatoin (In Persian).
25. Jiakui, L. and W. Xiaolong. 2004. Effect of dietary organic versus inorganic selenium in laying hens on the productivity, selenium distribution in egg and selenium content in blood, liver and kidney. *Journal of Trace Elements in Medicine Biology*, 18: 65-68.
26. Kokoszyński, D., Z. Bernacki, M. Grabowicz and K. Stańczak. 2014. Effect of corn silage and quantitative feed restriction on growth performance, body measurements, and carcass tissue composition in White Kółuda W31 geese. *Poultry science*, 93: 1993-1999.
27. Konieczka, P., M. Czauderna, A. Rozbicka-Wieczorek and S. Smulikowska. 2015. The effect of dietary fat, vitamin E and selenium concentrations on the fatty acid profile and oxidative stability of frozen stored broiler meat. *Journal of Animal Feed Sciences*, 24: 224-251.
28. Kralik, Z., G. Kralik, E. Biazik, E. Straková and P. Suchý. 2013. Effects of organic selenium in broiler feed on the content of selenium and fatty acid profile in lipids of thigh muscle tissue. *Acta Veterinaria Brno*, 82: 277-282.
29. Lin, H., E. Decuyper and J. Buyse. 2006. Acute heat stress induces oxidative stress in broiler chickens. *Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular & Integrative Physiology*, 144: 11-17.
30. Liu, H. and D. Zhou. 2013. Influence of pasture intake on meat quality, lipid oxidation, and fatty acid composition of geese. *Journal of animal science*, 91: 764-771.
31. Lukaszewicz, E., A. Kowalczyk and A. Jerysz. 2011. The effect of sex and feed supplementation with organic selenium and vitamin E on the growth rate and zoometrical body measurements of oat-fattened White Kółuda® geese. *Turkish Journal of Veterinary Animal Sciences*, 35: 435-442.
32. Martin, L.B., P. Han, J. Lewittes, J.R. Kuhlman, K.C. Klasing and M. Wikelski. 2006. Phytohemagglutinin-induced skin swelling in birds: histological support for a classic immunoecological technique. *Functional Ecology*, 20: 290-299.
33. Naik, S.K., S. Tiwari, T. Sahu, M. Gendley, G. Dutta and V.R. Gilhare. 2015. Effect of organic selenium and vitamin E supplementation on physico-chemical characteristics of broiler meat. *Journal of Animal Research*, 5: 617-621.
34. Nemati, Z., H. Ahmadian, M. Besharati, S. Lesson, K. Alirezalu, R. Domínguez and J.M. Lorenzo. 2020. Assessment of Dietary Selenium and Vitamin E on Laying Performance and Quality Parameters of Fresh and Stored Eggs in Japanese Quails. *Foods*, 9: 1324.
35. Nemati, Z., K. Alirezalu, M. Besharati, S. Amirdahri, D. Franco and J. M. Lorenzo. 2020. Improving the quality characteristics and shelf life of meat and growth performance in goose fed diets supplemented with vitamin E. *Foods*, 9: 798.
36. Nemati, Z., K. Alirezalu, M. Besharati, B. W. Holman, M. Hajipour and B. M. Bohrer. 2021. The effect of dietary supplementation with inorganic or organic selenium on the nutritional quality and shelf life of goose meat and liver. *Animals*, 11: 261.
37. Nemati, Z., Z. Moradi, K. Alirezalu, M. Besharati and A. Raposo. 2021. Impact of Ginger root powder dietary supplement on productive performance, egg quality, antioxidant status and blood parameters in laying Japanese quails. *International Journal of Environmental Research Public Health*, 18: 2995.
38. NRC. 1994. Nutrient requirements of poultry. National Academy Press Washington, DC.
39. Payne, R. and L. Southern. 2005. Comparison of inorganic and organic selenium sources for broilers 1 2. *Poultry science*, 84: 898-902.
40. Perić, L., N. Milošević, D. Žikić, Z. Kanački, N. Džinić, L. Nolllet and P. Spring. 2009. Effect of selenium sources on performance and meat characteristics of broiler chickens. *Journal of Applied Poultry Research*, 18: 403-409.
41. Petrovic, V., K. Boldizarova, S. Faix, M. Mellen, H. Arpasova and L. Leng. 2006. Antioxidant and selenium status of laying hens fed with diets supplemented with selenite or Se-yeast. *Journal of Animal Feed Sciences*, 15: 435.
42. Qu, X., K. Huang, L. Deng and H. Xu. 2000. Selenium deficiency-induced alterations in the vascular system of the rat. *Biological trace element research*, 75: 119-128.
43. Sarica, S., H. Aydın and G. Ciftci. 2017. Effects of dietary supplementation of some antioxidants on liver antioxidant status and plasma biochemistry parameters of heat-stressed quail. *Turkish Journal of Agriculture-Food Science and Technology*, 5: 773-779.
44. SAS. 2009. Procedures Guide. Version 9.1, SAS Institute Inc., Cary, NC.
45. Scheideler, S., P. Weber and D. Monsalve. 2010. Supplemental vitamin E and selenium effects on egg production, egg quality, and egg deposition of α -tocopherol and selenium. *Journal of Applied Poultry Research*, 19: 354-360.

46. Ševčíková, S., M. Skřivan, G. Dlouhá and M. Koucký. 2006. The effect of selenium source on the performance and meat quality of broiler chickens. *Czech Journal of Animal Science*, 51: 449-457.
47. Surai, P. 2002. Selenium in poultry nutrition 1. Antioxidant properties, deficiency and toxicity. *World's Poultry Science Journal*, 58: 333-347.
48. Surai, P. and V. Fisinin. 2014. Selenium in poultry breeder nutrition: An update. *Animal Feed Science and Technology*, 191: 1-15.
49. Surai, P. F. 2006. Selenium in nutrition and health. Nottingham university press Nottingham.
50. Tsujii, H., A. Miah, I. Takeda and U. Salma. 2017. Dietary effect of selenium-enriched radish Sprouts, vitamin E, and *Rhodobacter capsulatus* on hypocholesterolemia and immunity of broiler. *Poultry Science Journal*, 5: 71-81.
51. Urso, U., F. Dahlke, A. Maiorka, I. Bueno, A. Schneider, D. Surek and C. Rocha. 2015. Vitamin E and selenium in broiler breeder diets: Effect on live performance, hatching process, and chick quality. *Poultry Science*, 94: 976-983.
52. Vakili, R. and M. Bahram. 2010. Effects of different dietary levels of selenium on metabolic parameters and humoral immunity in broiler chickens. *Journal of Veterinary Research*, 65: 339-336 (In Persian).
53. Visha, P., K. Nanjappan, P. Selvaraj, S. Jayachandran and V. Thavasiappan. 2017. Influence of dietary nanoselenium supplementation on the meat characteristics of broiler chickens. *Int. J. Curr. Microbiol Applied Science*, 6: 340-347.
54. Wang, Y.B. and B.H. Xu. 2008. Effect of different selenium source (sodium selenite and selenium yeast) on broiler chickens. *Animal Feed Science Technology*, 144: 306-314.
55. Wang, Y., X. Yan and L. Fu. 2013. Effect of selenium nanoparticles with different sizes in primary cultured intestinal epithelial cells of crucian carp, *Carassius auratus gibelio*. *International journal of nanomedicine*, 8: 4007.
56. Wen, W., S.L. Weiss and R.A. Sunde. 1998. UGA codon position affects the efficiency of selenocysteine incorporation into glutathione peroxidase-1. *Journal of Biological Chemistry*, 273: 28533-28541.
57. Yang, Y., F. Meng, P. Wang, Y. Jiang, Q. Yin, J. Chang, R. Zuo, Q. Zheng and J. Liu. 2012. Effect of organic and inorganic selenium supplementation on growth performance, meat quality and antioxidant property of broilers. *African Journal of Biotechnology*, 11: 3031-3036.

Influence of Dietary Supplementation with Organic and Inorganic Selenium Sources on Growth Performance, Carcass Traits and Blood Metabolites in Geese Chicken

Zabihollah Nemati¹, Maghsoud Besharatia² and Mohammadreza Hajipour³

1- Associate of prof. university of Tabriz, (Corresponding author: znnemati@yahoo.com)

2- Assistant of prof. university of Tabriz

3- Graduated M.Sc. Student, university of Tabriz

Received: May 28, 2020

Accepted: December 7, 2020

Abstract

The aim of the present experiment was to investigate the effect of diets containing organic and inorganic selenium on growth performance, carcass traits and blood metabolites in geese chickens. A total of 96 one day old native geese were used in a completely randomized design with 3 treatments of 4 replicates with 8 each. The experimental diets were basal diet, basal diet plus 0.3 mg organic Se per kg of diet (Sel-plex) and basal diet plus 0.3 mg inorganic Se per kg of diet (selenite sodium). Growth performance biweekly was calculated by recording during 1-56 days. Phytohemagglutinin test used for the evaluation of cellular immunity at 8 weeks of geese. Bodyweight gain was increased over 2 to 6 weeks and decreased thereafter. Feed conversion rate (FCR) was improved by both selenium sources and the highest FCR value related to the control group in the 8th week. Carcass traits were not affected by various inorganic and organic sources of selenium ($P < 0.05$). Diet supplementation with organic and inorganic Se increased phenolic content and the amount of saturated and unsaturated fatty acids and decreased lipid oxidation after 9 days of storage at 4°C in the refrigerator ($P < 0.05$). Selenium supplementation decreased total blood cholesterol ($P < 0.05$). The cellular immune response was improved in the organic selenium group compared to inorganic selenium and control group ($P < 0.05$). In conclusion, the results of this study suggest that dietary selenium especially organic selenium has desirable potential for improving the performance, immune, and meat quality of goose chickens.

Keywords: Carcass, Fatty acids, Goose, Immune, Meat, Selenium